

Nr 176

Kungl. Maj:ts proposition angående godkännande av tilläggsavtal till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap; given den 19 oktober 1973.

Kungl. Maj:t vill härmed, under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden, föreslå riksdagen att bifalla det förslag om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

CARL GUSTAF

G. E. STRÅNG

Propositionens huvudsakliga innehåll

I propositionen föreslås att riksdagen godkänner ett tilläggsavtal till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap. Tilläggsavtalet träder i kraft sedan de båda staterna underrättat varandra om att vederbörliga konstitutionella åtgärder vidtagits för dess ikraftträdande.

Utdrag av protokollet över finansärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet på Stockholms slott den 19 oktober 1973.

Närvarande: statsministern PALME, ministern för utrikes ärendena WICKMAN, statsråden STRÄNG, ANDERSSON, JOHANSSON, HOLMQVIST, ASPLING, LUNDKVIST, GEIJER, ODHNOFF, MÖBERG, BENGTSSON, NORLING, LÖFBERG, LIDBOM, CARLSSON.

Chefen för finansdepartementet, statsrådet Sträng, anmäler efter gemensam beredning med statsrådets övriga ledamöter fråga om *godkännande av tilläggsavtal till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap och anför.*

Sedan Kungl. Maj:t den 25 maj 1973 beslutat att tilläggsavtalet till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap skall undertecknas, har tilläggsavtalet den 29 augusti 1973 undertecknats för Sveriges del av beskickningschefen i Köpenhamn.

Den 27 oktober 1953 slöts mellan Sverige och Danmark ett avtal för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap. Avtalet godkändes av riksdagen (prop. 1953: 238, BeU 1953: 62, rskr 1953: 407) och tillämpas i fråga om dödsbo efter den som avlidit efter den 17 december 1953 (SFS 1967: 729; ang. avtalets lydelse se SFS 1953: 778).

Avtalet tillämpas enligt art. 1 på skatter på kvarlåtenskap efter svenska och danska medborgare. Såsom skatter på kvarlåtenskap anses enligt art. 2 för svensk del arvsskatten och för dansk del avgiften på arv och liknande förvärv ("arveafgiften"). Gåvoskatter omfattas alltså inte av avtalet. Jag kan i detta sammanhang nämna, att Sverige inte ingått något dubbelbeskattningsavtal som omfattar gåvoskatter.

Art. 3 och 4 innehåller regler om uppdelning av beskattningsrätten. Enligt art. 3 beskattas fast egendom endast i den avtalslutande stat där egendomen är belägen och enligt art. 4 beskattas all annan egendom endast i den stat där den avlidne var bosatt vid dödsfallet.

Art. 9 innehåller regler som gör det möjligt för de båda staternas högsta finansmyndigheter att träffa särskild överenskommelse bl. a. för att undvika dubbelbeskattning i fall som inte regleras av avtalet. Denna möjlighet är dock begränsad till de skatter som anges i art. 2, dvs. skatter på kvarlåtenskap. Fall av dubbelbeskattning av gåva kan alltså inte lösas med stöd av art. 9.

På svensk sida finns emellertid möjlighet för Kungl. Maj:t eller den myndighet Kungl. Maj:t förordnar att i fall av dubbelbeskattning ensidigt medge befrielse från eller nedsättning av gåvoskatt. Regler härom har intagits i 58 § förordningen (1941: 416) om arvsskatt och gåvoskatt (AGF) (58 § ändrad 1967: 720). Kungl. Maj:ts beslutanderätt i dessa hänseenden är fr. o. m. år 1968 delegerad till kammarkollegiet. Vid befrielse från eller nedsättning av gåvoskatt enligt 58 § AGF tillämpas de principer som kommit till uttryck i avtalen för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap. Detta innebär, att beskattningsrätten i regel förbehålls den stat där givaren är bosatt. Undantag från denna regel gäller i fråga om fastighet och i allmänhet också rörelsetillgångar nedlagda i fast driftställe. I sådana fall sker beskattning i den stat där fastigheten eller rörelsetillgångarna är belägna. Kammarkollegiet och tidigare även Kungl. Maj:t har i åtskilliga fall av dubbelbeskattning medgivit befrielse från eller nedsättning av gåvoskatt enligt 58 § AGF med tillämpning av dessa principer.

I Danmark anses gåva i allmänhet som skattepliktig inkomst men i vissa fall utgår en särskild gåvoskatt enligt lagen om skatt på arv och gåva. Möjlighet att enligt dansk intern lagstiftning ensidigt medge eftergift av skatt vid dubbelbeskattning föreligger endast i fråga om fastighet i utlandet. Eftergift i andra fall kan ske endast med stöd av dubbelbeskattningsavtal. Som jag nämnt tidigare omfattas inte skatter på gåva av det svensk-danska avtalet och inte heller finns någon möjlighet för de högsta finansmyndigheterna att med stöd av art. 9 i avtalet träffa överenskommelse om undanröjande av dubbelbeskattning av gåva.

Mot bakgrund av nyssnämnda svårigheter föreslogs från dansk sida, att art. 9 i avtalet skulle kompletteras med regler som gjorde det möjligt för de båda staternas högsta finansmyndigheter att träffa överenskommelse om undanröjande av dubbelbeskattning även i fråga om gåva. Efter överläggningar mellan finansdepartementet och danska finansministeriet nåddes enighet om sådana bestämmelser, vilka intogs i ett på svenska och danska språken avfattat förslag till tilläggsavtal till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap. Den svenska och danska texten till förslaget torde få fogas som *bilaga* till stadsrådsprotokollet i detta ärende.

Förslaget har remitterats till kammarkollegiet och riksskatteverket. I remissvaren framhålls, att behovet av de föreslagna bestämmelserna för svensk del synes ringa med hänsyn till rådande praxis i fråga om tillämpningen av 58 § AGF. Kammarkollegiet påpekar, att det föreslagna tillvägagångssättet torde komma att leda till större omgång än det nuvarande. Riksskatteverket anser, att för svensk del nuvarande bestämmelser torde vara tillräckliga. Verket utesluter dock inte, att fall kan uppkomma då dubbelbeskattning av gåva kan lösas endast med tillämpning av de föreslagna bestämmelserna.

Art. 1 i tilläggsavtalet innehåller det föreslagna tillägget till art. 9 i avtalet.

Enligt art. 2 i tilläggsavtalet träder detta i kraft sedan notifikation skett att båda staterna vidtagit de åtgärder som erfordras för ikraftträdande. Tilläggsavtalet skall ratificeras på svensk sida.

Av den föregående redovisningen framgår, att de föreslagna bestämmelserna knappast är erforderliga för svensk del eftersom dubbelbeskattning av gåva i förhållande till Danmark normalt torde kunna undvikas med tillämpning av 58 § AGF. Denna möjlighet till ensidig eftergift av skatt för att lösa fall av dubbelbeskattning av gåva finns emellertid inte i dansk rätt utom såvitt avser fastighet i utlandet. Det föreslagna tillägget till art. 9 i avtalet avser därför i första hand att ge Danmark en möjlighet att med stöd av en överenskommelse mellan de båda staternas högsta finansmyndigheter efterge dansk skatt i fall av dubbelbeskattning av gåva. Det kan emellertid, som riksskatteverket påpekar, inte uteslutas att den föreslagna bestämmelsen i vissa fall även kan komma att erfordras för att undvika dubbelbeskattning på svensk sida. Vid tillämpningen av de föreslagna bestämmelserna får det förutsättas att de högsta finansmyndigheterna normalt följer de principer som på svensk sida gällt beträffande tillämpningen av 58 § AGF, dvs. samma regler som enligt dubbelbeskattningsavtal vanligtvis gäller i fråga om skatter på kvarlåtenskap. Undantagsvis kan dock andra principer komma att behöva tillämpas för att lösa uppkommande fall av dubbelbeskattning av gåva.

Tillkomsten av de nya reglerna innebär att 58 § AGF inte längre blir tillämplig på svensk sida i fråga om dubbelbeskattning av gåva i förhållande till Danmark.

Jag får tillstyrka att tilläggsavtalet föreläggs riksdagen för godkännande.

Under åberopande av det anförda hemställer jag att Kung. Maj:t föreslår riksdagen

att godkänna tilläggsavtalet till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Sverige och Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter på kvarlåtenskap.

Med bifall till vad föredraganden sålunda med instämmande av statsrådets övriga ledamöter hemställt förordnar Hans Maj:t Konungen att till riksdagen skall avlåtas proposition av den lydelse bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Britta Gyllensten

*Bilaga***Tilläggsavtal till avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap**

Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering har, föranledda av önskan att ändra bestämmelserna i avtalet den 27 oktober 1953 mellan Konungariket Sverige och Konungariket Danmark för undvikande av dubbelbeskattning beträffande skatter å kvarlåtenskap, överenskommit om följande bestämmelser:

Artikel 1

I artikel 9 i avtalet tillägges ett nytt stycke av följande lydelse:

”Om gåva är underkastad avgift på arv och gåva i Danmark eller är inkomstskattepliktig där och tillika skattepliktig i Sverige såsom gåva eller arvsförskott, kan de högsta finansmyndigheterna i de båda staterna träffa särskild överenskommelse i enlighet med principerna i detta avtal för undvikande av dubbelbeskattning av gåvan”.

Artikel 2

1. Detta tilläggsavtal träder i kraft sedan genom noteväxling bekräftats, att i vardera avtalsslutande staten ratifikation skett eller vidtagits de andra åtgärder som erfordras för ikraftträdande i respektive stat.

2. Tilläggsavtalet utgör en integrerande del av avtalet den 27 oktober 1953 och skall förbli i kraft i enlighet med bestämmelserna i artikel 11 i avtalet.

Till bekräftelse härav har undertecknade, därtill vederbörligen bemyndigade, undertecknat detta tilläggsavtal och försett det samma med sina sigill.

Tillægsoverenskomst til overenskomsten af 27. oktober 1953 mellem kongeriget Sverige og kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler

Kongeriget Sveriges og kongeriget Danmarks regeringer er, foranlediget af ønsket om at ændre bestemmelserne i overenskomsten af 27. oktober 1953 mellem kongeriget Sverige og kongeriget Danmark til undgåelse af dobbeltbeskatning vedrørende skatter af arvemidler, blevet enige om følgende bestemmelser:

Artikel 1

Til artikel 9 i overenskomsten føjes et nyt stykke af følgende ordlyd:

”Såfremt en gave i Danmark er undergivet afgiftspligt efter lov om afgift af arv og gave eller er indkomstskattepligtig der og tillige er skattepligtig i Sverige som gave eller arveforskud, kan de højeste finansmyndigheder i de to stater træffe særlig aftale i overensstemmelse med principperne i denne overenskomst til undgåelse af dobbeltbeskatning af gaven”.

Artikel 2

1. Denne tillægsoverenskomst træder i kraft, efter at det ved notevæksling er bekræftet, at ratifikation i hver af de overenskomstsluttende stater er sket, eller at andre for ikrafttræden nødvendige foranstaltninger i de respektive stater er iagttaget.

2. Tillægsoverenskomsten udgør en integrerende del af overenskomsten af 27. oktober 1953 og skal forblive i kraft i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 11 i overenskomsten.

Til bekræftelse herpå har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, undertegnet denne tillægsoverenskomst og forsynet samme med deres segl.

Som skedde i Köpenhamn den 29 augusti 1973 i två exemplar på svenska och danska språken, vilka båda texter har lika vitsord.

För Konungariket Sveriges regering:
Hubert de Besche

För Konungariket Danmarks regering:
K. B. Andersen

Udfærdiget i København den 29. august 1973 i to eksemplarer, i det svenske og danske sprog, således at de to tekster har samme gyldighed.

For kongeriget Sveriges regering:
Hubert de Besche

For kongeriget Danmarks regering:
K. B. Andersen